

IMMOLAN TYMÄ -PM

Ruotsalaishyppäjät ja tymäsää jylläsivät laskuvarjohyppyjen PM-kisoissa Immolassa, jossa huomattavimmat ajankulukkeet olivat pallonpeli ja hallitanssit. Mukana molemmissa oli laskuvarjotoimittajamme Erkki Näätänen.

TEKSTI: ERKKI NÄÄTÄNEN

KUVAT: TUULA HEIKKOLA

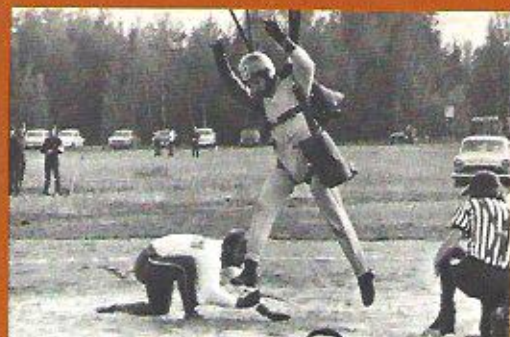
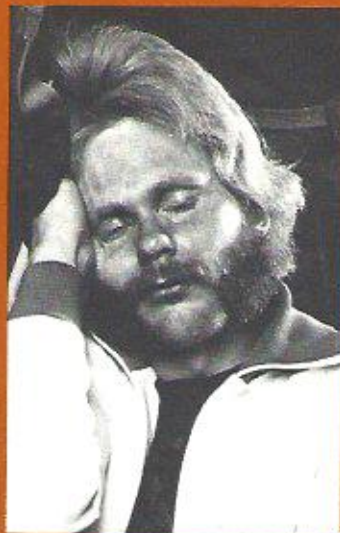
& ERKKI NÄÄTÄNEN

«Ja maa oli autio ja tyhjä... Maaliristi oli useimmiten tämän näköinen ja syynä oli tuuli, sade tai moimmet.

▼Harri Toivonen sai hiekan pöyämään komeasti, vaikka se kostea olikin, mutta piäkä jäi kurotuksesta huolimatta rauhaan.

▲Tässä tulee Härkösen ensimmäinen nollanolla — piäkä on ympyrässä vasemman jalan varpaitten alla.

▲Rauno Härköselte maistuiivat pienet nokoset aina tilaisuuden tullen eikä ihme, sillä kotikentällä hän joutui tekemään muutakin kuin hyppäämään.

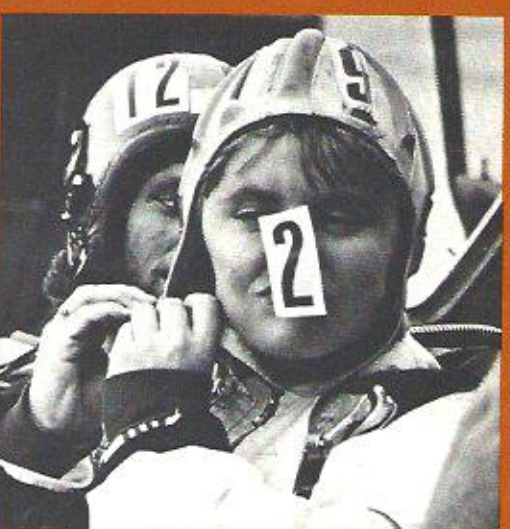
▼Cekkerin kainalosauvoista oli iloa koko joukkueelle sekä pienen huulenheiton kohteena että pituushypyn apuvälineenä.

▲Pallo pomppi ahkerasti piätalla säätä odotellessa — Jonas Wallberg odottelee sen laskeutumista ja Rauno Härkönen varmistaa.

▲Norjalainen Stensass tempua harjoittelemassa. Muut hyppääjät odottivat jo tässä vaiheessa koneesta.

▲Lissa Rasmussen — toisena ulos koneesta tempua tekemään.

▲Nicky Gyllenkrook ja hänen patjansa tekivät tärkeää järkeä henkilökohtaisessa kilpailussa — kymmenellä hypyllä syntyi kuusi nollanollaa.

Laskuvarjoistamisen PM-kilpailuissa Immolassa satoi ja tuuli. Molemmissa yhtäaikaan ja erikseen, sopivasti limitäin ja ihan kokonaan erikseen. Pääasia oli kuitenkin se, ettei hypätä voinut yhtäjaksoisesti juuri ollenkaan. Kierros saatiin hypätyksi silloin tällöin, ja parhaana päivänä jopa muutaman tunti yhteen menoon. Mikä lienee ollut -yksi kaksi kuukautta oli ollut virheetön keli ennen kisoja ja oli vielä viikon pari kisojen jälkeenkkin, mutta kisaviikko oli niin tyminen kun olla voi. Kilpailut saatiin kuitenkin läpi yhtä tempukierrosta lukuun ottamatta, joten mestaruusmitalit löysivät perustellusti oikean osoitteen -tuuri ei näissä kisoissa sittenkään riittänyt. Ruotsalaishypääjät veivät sen mitä tulivat hakemaan -kaiken. Lahjaksi

mitalit eivät menneet, sillä ylivoimasta huolimatta vanha ja varsa -Antero Takkala ja Rauno Härkönen- pistivät lujasti kampoihin ja niin Suomen joukkue selvisi hyvänä kakkosena kisojen läpi.

Suomen joukkueen esitys oli keskimääräisesti ottaen melko vaikea, jos sitä vertaa voittajiin. Syitä tähän on varmasti monia, mutta epävarmuuden ja tottumattomuuden leima paistoi läpi aika ajoin voimakkaastikin. Olosuhteet olivat vaikeat moneen otteeseen, ja se toi kaiken korostetusti esiin, eikä pitkin kisoja uhanut, huonosta säästä johtunut "hotellikuolema" suinkaan parantanut asiaa. Harjoittelu oli joka tapauksessa ollut huomattavasti vähäisempää kuin pahimmilla kilpaveikoilla, ja se näkyi. Joukkue nimettiin myöhään,

koska SM-kilpailut, joissa lopullinen valinta tapahtui, olivat vain kaksi viikkoa ennen PM-kilpailuja. Hyppääjät harjoittelivat sen minkä harjoittelivat ilmeisesti lähinnä SM- ja katsastuskilpailut mielessä -ei-hän kukaan ollut varma joukkueeseen pääsystä- ja kun ne harvat ja valitut löytyivät, merkitsi se samalla hermopaineen laukeamista ja helpotusta. Tästä vastareaktiona oli usean kohdalla varmasti pieni tauko harjoittelussa, ja se vei suuren osan kaksiviikkoisesta kilpailujen välistä. Eipä silti, ei kaksi viikkoa ole aika eikä mikään suurkilpailuihin valmistautumiseen ja keskittymiseen.

Harjoitusten hyppyluvut puhuvat myös puolestaan. Ruotsalaiset olivat kuulemma hypänneet keskimäärin lähelle kolme sataa hyp-

pyä pääasiassa PM-kisat tähtäimessään -siinä sivussa menivät Ruotsin mestaruuskilpailut-, mutta meikäläisillä taisivat tämän vuoden hypyt jäädä alle sadan. Kilpailujen toiseksi paras hyppääjä, Nicky Gyllenkrook, on kaiken kaikkiaan hypännyt noin 600 hyppyä, mutta niistä kaksi kolmannesta viime vuonna. Ne neljäsataa hyppyä vuoden annoksena kielivät sellaisesta asioihin syventymisestä, että saavutusta ei voi pitää suurena-kaan ihmeenä.

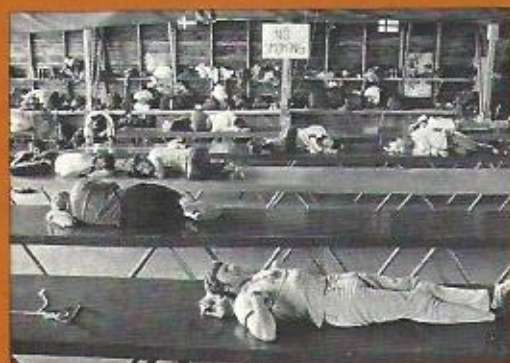
•••

IMMOLAN TYMÄ -PM

▲Tempun tuomariviestöön kuului viisi tuomaria ja neljä viehättävää sihteeriä — ruotsalaistuomari Henrsson luotti enemmän nauhuriin.

► Cumulukset olivat joskus pelkkänä koristeena, mutta useimmiten niiden isot veijet toivat tullessaan sadetta ja tuulta ja komeudestaan huolimatta olivat ikäviä vie-
raita

▲Monen monta neliometriä käyttökelpoista sankya löytyi pakkauspöydistä kun sadekuurot kalkkaisivat hypptoiminnan kerran toisensa jälkeen.

▲Kisatanssit olivat houkutelleet hypääjien lisäksi useita satoja tanssinhaluisia paikalle. Elsa Toivonen ja Timo Rautainen näyttivät esimerkkiä muille

◀Pakkaus-
pöydille syntyi
joskus jopa
jonoa, sillä
Immolassa
sentään hypät-
tiinkin ja
tiuhaan silloin
kun sää salli

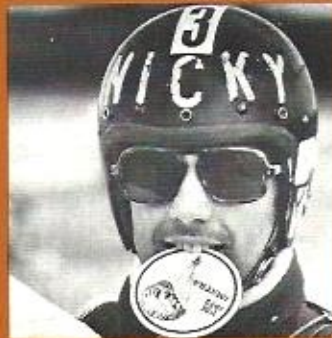
►Rolf Tangen
oli mieltelias
ennen ensim-
mäistä kilpailu-
hyppyään

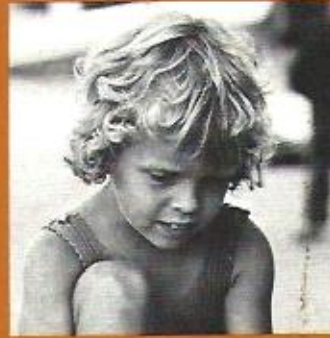
▲ASIL:n kunniapuheenjohtaja Edvard Wegelius toi ilion terveiset kilpailijoille ja avasi kisat

▲Tony Manson ja tarkkailukiikari sopivat hyvin yhteen, sillä Tony lie-
nee tällä hetkellä maailman huippu-
luokkaa tempuntekijänä

▲Nicky Gyllenkrook ja eräs nolla-
nollista

▲Pikkuneiti Nilsson oli kisojen
kiinnostunein katselija ja mukana
kaikessa, mitä yleensä tapahtui.

Nämä olivat tosiasioita, mutta mitään toista puoltakaan ei sovi unohtaa. Ruotsissa hypääjillä on kokonaan toisenlaiset harjoittelu-mahdollisuudet kuin Suomessa. Valtion ja sikääläisen kattojärjestön tuki on sitä luokkaa, että heillä on mahdollisuus pitää ennen tärkeitä kilpailuja viikon, parin leiri harjoituksen viimeistelyä varten. Lisäksi tämä leiri pyritään pitämään paikassa, joka sääolosuhteiden puolesta muistuttaa mahdollisimman paljon tulevaa kilpailupaikkaa. Ensi vuoden MM-kilpailuja varten leiri pidetään Itävallassa, mikäli suunnitelmat käyvät toteen. Syynä on suurimmaksi osaksi totuttautuminen mannermaisiin tuuliin, jotka poikkeavat lähinnä nopeiden suunnanmuutostensa takia siitä, mihin täällä on totuttu. Ero suomalaishypääjien kotikentillään suorittamaan oppilaitten heittämiseen ja siinä sivuhommana tapahtuvaan omaan hyppäämiseen on melkoinen, kun hieman kärjistetään tapahtuneita.

Kilpailujen kestäessä suomalaisten ja muiden välinen ero näkyi myös hyvin. Tynä veltostutti kaikkia, koska ainoa todellinen työ oli odottaminen. Suuri osa hypääjistä lojui pitkän pakkauspyöriä tai löhösi jossain muuten vain, mutta suuri osa tuloluettelon kärkipäähän sijoittuneista piti itsensä vireänä jopa ei muuten niin palloa pelaamalla -jopa siinä määrin, että se sivusta katsojasta näytyi kuolettavan yksitoikkoiselta. Yksitoikkoista se varmasti olikin, mutta se oli kuitenkin tapa säilyttää henkinen vireyttä siltä varalta, että sää paranee.

Toinen pieni yksityiskohta joka näkyvästikin osoitti henkistään keskittyneistä -tyylihyppyyn- oli verryttely ennen koneeseen menoa. Hypyn ohjelma käytiin huolellisesti läpi pariinkin kertaan kaikki varusteet päällä juuri ennen koneeseen lähtöä, ja ne ajat, joissa verryttelytempu tehtiin, olivat hyviä. Gyllenkrookia luultiin huomattavaksi asiantuntevan katselijajoukon keskuudessa, kun hän maassa polvillaan ollen harjoitteli kymmenkunta minuuttia liikesarjojaan. Kaikesta näkyi, että tempun tekoa harkittiin paljon ennen kun oltiin parissa kilometrissä ja hypypaikka lähessä.

Kilpailuhenki oli koko kisojen ajan hyvä. Tanskan joukkueen johto teki ilmeisen aiheettoman protestin tulipussin hännän irrottamisesta tukivaijerista, koska heidän mielestään maatuulen suuntaa oli tällöin näytetty käsin tahallisesti väärin, mutta protestia ei hyväksytty. Kilpailujen ylituomarin "Affe" Norran mielestä protesti oli ensinnäkin virheellinen -mitään sääntöpykälää ei oltu rikottu- ja toiseksi osoitus joko huonosta kilpailuhengestä tai joukkueen johdon kokemattomuudesta. Protestin ainoana tarkoituksena olikin ilmeisesti koetella kepillä jäätä ja hyvällä tuurilla saada uusintahypy huonosti menneen tilalle.

Uusintahyppejä tehtiin toki muutamia, mutta mitään karusellia niistä ei syntynyt. Kaksi hyppeä kuitenkin jäi uusimatta, vaikka perusteet uusinnalle olisivatkin olleet. Näistä merkityksekkäämpi oli Timo Rautiaisen joukkuetarkkuuskilpailussa hyppäämä, sillä se olisi normaalisti onnistuessaan merkin-

nyt huomattavaa parannusta sekä sijoituksessa että tuloksessa. Syynä kymmenmetriseen vajaan jääneeseen hyppeyn oli ainakin hidastunut aukeaminen, mutta mahdollisesti myös lievä vajaatointa. Joka tapauksessa hyppääjä oli estynyt näyttämästä taitoaan tällä hypyllä, ja sillä perusteella uusinta olisi voitu sallia. Pyyntöä uusinnan suorittamiseksi ei kuitenkaan missään vaiheessa esitetty, joten tulokseksi jäi siltä osin kymmenmetrinen. Hidastuneeseen aukeamiseen taas mahdollisesti oli syynä se, että varjo oli pakattu edellisenä iltana ilmeisesti hiukan kosteana. Ainoastaan Tatu Soini avasi varjonsa aamulla ja pakkasi sen uudelleen ennen joukkuetarkkuuskilpailun alkua, mutta muiden hyppeä sujui normaalisti.

Imatran Ilmailukerhon kisakoneisto ei toiminut aivan moitteettomasti. Syynä oli kokemattomuus, joka johtui siitä, että mitään suurempia kilpailuja ei aikaisemmin Imatralla ole pidetty. Yritys oli kuitenkin hyvä, ja pienet puutteet eivät niin mahdottomasti häirinneet. Huvittavimmilta näyttivät hankaluudet radioyhteyksien pidossa -radioita oli runsaasti käytössä, mutta yhteyksiä en "asemien" välillä jouduttiin pitämään muun muassa huutamalla, kuuluttajan kaituttimella, jopa polkupyörillä ja tietysti myös radiolla. Muut ulkonaiset puutteet olivat loistavat. Rantasauna -ja hyvä sellainen-, leirintäalue kentän laidalla järven rannalla eikä vähiten kisatanssit kilpailujen puolivälin pirityksenä pitivät huolen siitä, että hyppääjät ja siipiorukka viihtyivät.

Tulokset:

HENKILÖKOHTAINEN TARKKUUS:

1. Nicky Gyllenkrook Ruotsi 239, 2. Tony Manson Ruotsi 487, 3. Antero Takkala Suomi 701, 4. Jonas Wallberg Ruotsi 721, 5. Rauno Härkönen Suomi 726, 6. Poul Hansen Tanska 742, 10. Tatu Soini Suomi 1.609, 15. Timo Rautiainen Suomi 2.158, 17. Seppo Kokkonen Suomi 2.345, 24. Esa Huusari Suomi 3.364, 26. Harri Toivonen Suomi 4.400.

TYYLIIHYPPY

1. Tony Mänsän Ruotsi 34.7 (keskiarvo 8,68) 2. Egil Kato Hansen Norja 36.5 (9.13) 3. Leif Nilsson Ruotsi 38.3 (9.68), 4. Jonas Wallberg Ruotsi 40.2 (10.05), 5. Harri Toivonen Suomi 40.9 (10.23) 6. Rauno Härkönen Suomi 41.4 (10.35) 8. Antero Takkala Suomi 42.7 (10.73), 13. Tatu Soini 47.6 (11.90), 14. Seppo Kokkonen 48.0 (12.00), 21. Esa Huusari 50.8 (12.70), 24. Timo Rautiainen 54.6 (13.65).

JOUKKUETARKKUUS

1. Ruotsi (Wallberg, Alpfors, Manson, Gyllenkrook) 393 (yht. keskiarvo 0.982), 2. Tanska (Clausen, Justensen, Holstein-Magnusson, Hansen) 962 (2.405), 3. Suomi (Takkala, Rautiainen, Härkönen, Soini) 1.251 (3.126), 4. Norja (Hansen, Tangen, Skosberg, Saetre) 1.254 (3.134).